

Teiseks väidab apellant, et Avaliku Teenistuse Kohus tegi õigusvea apellandi diplomeid hinnates. Apellant väidab, et kraadi väärtuse määramine peab toimuma lähtuvalt selle riigi õigusest, kus see kraad on saadud, kuivõrd selline määramine on liikmesriikide ainupädevuses, ning et Avaliku Teenistuse Kohus vähendas meelevaldselt asjassepuutuvate Itaalia õigusaktide ulatust ning moonutas nende tähendust.

Kolmandaks väidab apellant, et Avaliku Teenistuse Kohus rikkus diskrimineerimise keeldu, kui hindas apellandi diplomite väärtust ja võrdles neid selle isiku diplomitega, kellel on keskharidus.

Neljandaks väidab apellant, et vaidlustatud otsus sisaldab vastuolulist argumenti, justkui – apellandi arvates – näib Avaliku Teenistuse Kohus üheaegselt nii arvestavat Itaalia õigusaktidega, kuid samas ei kohalda neid asja lahendamisel.

(¹) Kohtulahendite kogumikus veel avaldamata.

18. veebruaril 2009 esitatud hagi – Pilkington Group jt versus komisjon

(Kohtuasi T-72/09)

(2009/C 102/38)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Pilkington Group Ltd (St Helens, Ühendkuningriik), Pilkington Automotive Ltd (Lathom, Ühendkuningriik), Pilkington Automotive Deutschland GmbH (Witten, Saksamaa), Pilkington Holding GmbH (Gelsenkirchen, Saksamaa), Pilkington Italia SpA (San Salvo, Itaalia (esindajad: *solicitors* J. Scott, S. Wisking ja K. Fountoukakos-Kyriakakos)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hagejate nõuded

— tühistada otsuse artikli 1 punkt c või teise võimalusena tühistada otsuse artikli 1 punkt c osas, milles väidetakse,

et Pilkington rikkus enne jaanuarit 1999 EÜ artiklit 81 ja Euroopa majanduspiirkonna lepingu artiklit 53;

— tühistada otsuse artikli 2 punkt c ja/või vähendada oluliselt trahvi suurust;

— mõista hagejate käesoleva menetlusega seotud kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

EÜ artikli 230 alusel paluvad hagejad tühistada osaliselt komisjoni 12. novembri 2008. aasta otsuse K(2008) 6815 (Juhtum nr COMP/39.125 – autoklaas), eelkõige selle artikli 1 punkt c, milles väidetakse, et hagejad rikkusid EÜ artiklit 81 ja Euroopa majanduspiirkonna lepingu artiklit 53, osaledes 10. märtsist 1998 kuni 3. septembrini 2002 kokkulepetes ja kooskõlastatud tegevuses Euroopa Majanduspiirkonna autoklaasi tootmise sektoris, või teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikli 1 punkti c osas, milles väidetakse, et hagejad rikkusid enne jaanuarit 1999 EÜ artiklit 81 ja Euroopa majanduspiirkonna lepingu artiklit 53. Lisaks paluvad hagejad tühistada vaidlustatud otsuse artikli 2 punkt c, millega määratakse hagejatele solidaarselt trahv suuruses 370 miljonit eurot ja/või nimetatud trahvi oluliselt vähendada.

Hagejad esitavad oma nõude toetuseks üksteist väidet, millest kolm puudutavad otsuses õigusvastase käitumisega seotud faktiliste asjaolude kirjeldamisel tehtud olulisi hindamisvigu, seitse trahvi määramisel tehtud vigu, ja millest viimase kohaselt õigustavad käesoleva asja konkreetseid asjaolud tervikuna Euroopa Kohtu poolt oma piiramatu pädevuse teostamist selleks, et trahvisummat oluliselt vähendada.

Esiteks väidavad hagejad, et komisjon rikkus EÜ artiklit 81 ja Euroopa majanduspiirkonna lepingu artiklit 53 ja/või määrust (EÜ) nr 1/2003 (¹), hinnates ebaõigesti õigusvastase käitumise olemust ja seega oluliselt ülehinnates selle raskust. Eelkõige väidavad hagejad, et komisjon määratles ekslikult õigusvastast käitumist, kuna viimane ei kujutanud endast kokkulepitud reeglite järgi toimivad täieulatuslikku kartelli ning sellel ei olnud kogu turgu hõlmavaid eesmärke.

Teiseks väidavad hagejad, et komisjon rikkus EÜ artiklit 81 ja Euroopa majanduspiirkonna lepingu artiklit 53 ja/või määrust (EÜ) nr 1/2003, hinnates ebaõigesti hagejate väidetavalt õigusvastase käitumise kestust, eelkõige leides, et hagejad osalesid alates 10. märtsist ühes ja vältavas rikkumises.

Kolmandaks väidavad hagejad, et komisjon rikkus EÜ artiklit 81 ja Euroopa majanduspiirkonna lepingu artiklit 53 ja/või määrust (EÜ) nr 1/2003, hinnates ebaõigesti ja ülehinnates oluliselt iga hageja isiklikku osa õigusvastases käitumises.

Neljandaks väidavad hagejad, et komisjon rikkus EÜ artiklit 81 ja Euroopa majanduspiirkonna lepingu artiklit 53 ja/või määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõiget 2 ja/või trahvisuuniseid⁽²⁾, määrates hagejatele trahvi, mis on selgelt ülemäärane, arvestades otsuses kirjeldatud käitumise üldist olemust, eelkõige trahvi arvutamisel trahvisuuniste punktide 19 ja 23 kohaselt kasutatava vastava müügi osas rikkumise raskusastme protsendi hindamisel 16-le.

Viiendaks väidavad hagejad, et eespool teises väites viidatud vea tulemusena rikkus komisjon EÜ artiklit 81 ja Euroopa majanduspiirkonna lepingu artiklit 53 ja/või (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõiget 2 ja/või trahvisuuniseid, arvutades hagejatele määratud trahvi põhisumma, kasutades kestustegurit 45.

Kuuendaks väidavad hagejad, et komisjon rikkus EÜ artiklit 81 ja Euroopa majanduspiirkonna lepingu artiklit 53 ja/või (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõiget 2 ja/või trahvisuuniseid, jättes hagejatele trahvi määramisel viimaste suhtes arvesse võtmata asjakohaseid kergendavaid asjaolusid.

Seitsmendaks väidavad hagejad, et komisjon rikkus EÜ artiklit 81 ja Euroopa majanduspiirkonna lepingu artiklit 53 ja/või määrust (EÜ) nr 1/2003 ja/või trahvisuuniseid, kasutades hagejatele määratud trahvi arvutamisel ebaõigesti asjakohast müügi- mahtu.

Kaheksandaks väidavad hagejad, et komisjon rikkus EÜ artiklit 81 ja Euroopa majanduspiirkonna lepingu artiklit 53 ja/või määrust (EÜ) nr 1/2003 ja/või trahvisuuniseid, määrates hagejatele trahvi, mis on ühestki eeltoodud väitest olenemata ja juhtumi kõiki asjaolusid arvestades selgelt ülemäärane.

Üheksandaks väidavad hagejad, et komisjon rikkus EÜ artiklit 81 ja Euroopa majanduspiirkonna lepingu artiklit 53 ja/või määrust (EÜ) nr 1/2003 ja/või trahvisuuniseid, kuna hagejatele määratud trahv on selgelt ülemäärane, arvestades ühenduse õigusest tulenevat nõuet, mille kohaselt komisjonil tuleb määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 alusel määratavate trahvide kehtestamisel kohelda osapooli võrdselt.

Kümnendaks väidavad hagejad, et rikkus EÜ artiklit 81 ja Euroopa majanduspiirkonna lepingu artiklit 53 ja/või määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõiget 2 ja trahvisuuniste punkti 32, määrates hagejatele trahvi, mis ületab nimetatud sätetes ette nähtud ülemmäära.

Üheteistkümnendaks väidavad hagejad, et neile määratud trahvi suurus on igal juhul selgelt ebaproportsionaalne, ülemäärane ja ebakohane, ning seetõttu tuleks Euroopa Kohtul trahvi suuruse uuesti läbivaatamisel teostada EÜ artiklist 229 ja määruse (EÜ) nr 1/2003 artiklist 31 tulenevat täielikku pädevust ja seda summat oluliselt vähendada.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

⁽²⁾ Suunised määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 punkti a kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (ELT C 210, lk 2).

18. veebruaril 2009 esitatud hagi – *Compagnie de Saint-Gobain versus Euroopa Ühenduste Komisjon*

(Kohtuasi T-73/09)

(2009/C 102/39)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Compagnie de Saint-Gobain (Courbevoie, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid P. Hubert ja E. Durand)